

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 у 382/2025
15.12.2025. године
Београд

Врховни суд, судија Јелена Ивановић, у предмету предлагача АА из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 681/25 од 12.11.2025. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 15.12.2025. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 681/25 од 12.11.2025. године.

Образложење

Предлагач је дана 20.11.2025. године поднео Врховном суду жалбу, преко Управног суда (примљену у Врховном суду дана 24.11.2025. године) против решења Управног суда Р4 у 681/25 од 12.11.2025. године, којим је одбијен као неоснован његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда Уђу 50105/23.

У жалби је навео да оспорава побијано решење Управног суда у целости, указујући да су нетачни наводи изнети у изјашњењу судије известиоца, који се односе на недостављање пуномоћја за заступање тужиоца у овом спору. Предлаже је да се усвоји жалба, преиначи ожалбено решење и утврди да је дошло до повреде његовог права на суђење у разумном року, те да се наложи поступајућем судији да предмет реши у року од 30 дана од пријема решења.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16. и 18. и члана 20. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15 и 92/23) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, „Службени гласник РС“, бр. 6/15), Врховни суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20, 10/23 – др. закон) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Из списка предмета Управног суда Р4 у 681/25 и Уђу 50105/23 произлази да је предлагач дана 27.09.2023. године поднео тужбу Управном суду против туженог Генералног Секретаријата Владе Републике Србије, због ћутања управе, у правној ствари приступа информацијама од јавног значаја – износу бруто и нето плата и свих осталих додатака на њих за април 2023. године и то: за председника и потпредседника Владе Републике Србије, свих самосталних извршилаца појединачно изван свих унутрашњих јединица, као и свих одговорних људи и начелника сваког сектора, одељења, одсека, бироа, служби, група и канцеларија у оквиру Генералног Секретаријата Владе Републике Србије, као и документацију као доказ који потврђује одговор. Поступајући по захтеву суда од 12.12.2023. године, тужени орган је дана 25.01.2024. године, доставио одговор на тужбу, наводећи да је, дана 05.09.2023. године, поступљено по захтеву подносиоца. У прилогу поднеска од 17.05.2025. године, тужени је поступајући по налогу суда, доставио доказ о уручењу писмена – одговора на захтев тужиоцу. Решењем суда од 22.10.2024. године наложено је подносиоцу тужбе, адвокату Владимиру Бошковићу из ..., да достави оригинал овереног пуномоћја за заступање тужиоца. Како наведени адвокат није поступио на начин како му је предметним решењем наложено, решењем од 07.07.2025. године наложено јр тужиоцу да обавести суд да ли је наведеном адвокату издао пуномоћје за заступање пред Управним судом у конкретном управном спору, те да се, уколико није издао пуномоћје, изјасни да ли одобрава радње предузете од стране овог адвоката, а уколико их одобрава да достави оригинал овереног пуномоћја датог адвокату Владимиру Бошковићу. Тужилац није поступио по налогу суда на начин како му је то решењем од 07.07.2025. године наложено. Судија известилац је доставила изјашњење на наводе поднетог приговора.

Ожалбеним решењем одбијен је као неоснован приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Управног суда Уђу 50105/23, са образложењем да је суд активно предузимао радње у претходном поступку како би створио процесне услове за одлучивање у овој управној ствари, због чега се тајање поступка у овој фази не може приписати у кривицу суда, нити се може сматрати да је од момента подношења тужбе до подношења приговора протекао непримерено дуг временски период који би довео до повреде права странке на суђење у разумном року. Посебно су узета у обзир општа запажања Европског суда за људска права, која указују да се у једноставним предметима, у које спада и предмет подносиоца приговора, формиран по тужби због ћутања управе, разумним роком сматра трајање поступка до две године. Закључено је и да је, имајући у виду да Европски суд за људска права није дефинисао искључива правила у погледу рокова која би прецизно одредила колико треба да траје судски поступак да би се сматрало да је окончан у разумном року, правна сигурност императив који захтева да суђења не трају дуже него што је оптимално потребно, али да кратки рокови нису увек гаранција добре правде, већ да начело доброг вршења правде има већи домет од начела разумног рока, што може оправдати избор мање брзих, али праведнијих поступака. Такође, суд је узео у обзир и да је рад Управног суда био редукован због расписивања избора за народне посланике 01. новембра 2023. године, који су одржани 17.12.2023. године, јер је суд у изборном поступку дао предност решавању изборних предмета.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа и врста предмета

суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Полазећи од чињеница и околности од значаја за доношење одлуке и специфичности чињеничних и правних питања у овој правној ствари, Врховни суд налази да је правилно поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда Уђу 50105/23, као и да су наводи жалбе предлагача неосновани. Врховни суд налази да се дужина поступка у периоду од подношења тужбе Управном суду дана 28.06.2023. године до подношења приговора 11.09.2025. године, у овој фази не може сматрати повредом права на суђење у разумном року, нити приписати у кривицу Управном суду. Период од подношења тужбе до подношења приговора није пратила неактивност суда, јер су предузете радње ради стварања процесних услова за одлучивање. Поред тога, правилан је закључак Управног суда о околностима везаним за пружање заштите изборног права, које суд довеле до редукованог и отежаног рада суда крајем 2023. године.

Имајући све напред наведено у виду, Врховни суд налази да је Управни суд правилно одбио приговор ради убрзавања поступка у предмету тог суда Уђу 50105/23, да су наводи жалбе неосновани, па је применом члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року одбио жалбу предлагача у диспозитиву решења.

Судија
Јелена Ивановић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба,
у смислу члана 21. Закона о заштити права
на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић